
DNA-register til bruk i straffesaker

AKTUELT

TOM SUNDAR

Email: tom.sundar@legeforeningen.no

Tidsskriftet

I 1998 ble det opprettet et sentralt DNA-register over lovbrøyttere i Norge, hjemlet i straffeprosesslovens § 160 a (1). Det er Kriminalpolitisen (Kripos) som har det operasjonelle ansvaret for registeret, mens statsadvokatene bestemmer hvem som skal bli registrert. Målet er at registeret skal være et viktig redskap i bekjempelsen av alvorlig kriminalitet.

DNA-registeret består av et personregister og et sporregister. Personregisteret inneholder DNA-profiler av kjente og domfelte kriminelle personer. De er dømt for overtredelser av straffelovens kapittel 14, 19, 22 eller 25, dvs. drap, voldtekt, grov vold eller narkotikaforbrytelser. Per september 2000 inneholdt registeret ca. 420 DNA-profiler. Den andre registerdelen, sporregisteret, består av DNA-profiler fra biologiske spor fra ukjente gjerningsmenn.

Til nå har ingen av registrene ført til konkrete opplysninger eller hjelp for etterforskerne i kriminalsaker, noe som har avstedkommet kritikk blant annet i etterforskningen av barnedrapssaken i Kristiansand. Årsaken er at mange politidistrikter har unnlatt å sende inn DNA-prøver av dømte volds- og seksualforbryttere til registeret, selv om de er pålagt å gjøre dette, ifølge Kripos-sjef Arne Huuse (2). Oppbyggingen av registeret har dermed ikke svart til forventningene. Det er Rettsmedisinsk institutt i Oslo som analyserer prøvene og videresender dem til Kripos.

LITTERATUR

1. www.lovdata.no/all/hl-19810522-25.html#160a (1.12.2000)
 2. www.aftenposten.no/nyheter/iriks/d159126.htm (1.12.2000)
-

Publisert: 10. desember 2000. Tidsskr Nor Legeforen.

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 7. september 2026.